

Moebroder, som gästkravades o. såg spöken.

Jag hade en moebro, som tjänte i Gnillinge i Vrigstad socken. Det var en lördagskväll han gick upp på andra våningen o. skulle klä om sig, o. som han stod där o. skulle få skjortan på sig, kom där ett funtimmer o. tog honom om livet o. krävade honom, så han fick inte andan till sig. När det hade gått en stund, o. han inte kom mer, gick matmodern upp i trappen, o. då hörde hon väl ett sakt gnällande o. anade hur det var fatt. 'O Guds namn släpp kullen', sa hon. Och då blev han äntligen fri, men det dröjde en lång stund, innan han blev till sig, o. då syntes en stor röd rand om midjan i flera dagar.

/forts./

Moebroder
som gäst-
kravades o.
såg spöken.

/forts!

En gång var han i kvarnen o. var på
brevväg, o. som han kommer där på vägen
kärandes, ser han en stor gråas komma e-
mot sig, o. hästarna stante, o. det var stopp
han fick igång dem. Stor var hon o. röd i
ögonen o. om munnen. När hon var mitt för
hästarna, gick hon rakt in i skogen, o. så
såg han henne inte, men hästarna satte av
i sken o. stante först hemma. Se hästar har
mycket mer ont av sånt än människor.

Hur Frigstad fick sitt namn.Hur Frigstad
fick sitt
namn.

Urigstads socken skall ha fått sitt namn på så vis. När Ulrika Eleonora var drottning, for hon en gång genom landet s. gjorde uppehåll i Urigstad. På kvällen var hon ute s. gick s. såg sig åter, s. då fick hon se rasandes granner karl, s. hon bad honom, att han skulle följa med henne upp på rummet där, men det ville han inte - somna säger han var klokkare, andra att han var präst där s. andra att det bara var en vanlig bonde. Då blev hon så vred, så hon tog s. drände honom till döden. Och för att hon blev så vred heter det nu Frigstad / orékstad.